

képzős származéka szolgált, „amely a m. *tő* R., N. *tű* ’földben levő növényi szár’ fn.-ből képződött” (FNESz. *Tüttös* a.). De ha MEZŐ ANDRÁS adataira építjük magyarázatunkat, és kihagyjuk a *Tüttös* személynévvé válásának mozzanatát, akkor is ehhez járult az *-i* képző, és világos számunkra, hogy a *Tüttő*-féle nevek esetében nemcsak az *-i*, hanem a *-si* képző vonódott el a morfémahatár eltolódása miatt. A funkciót ugyanis nem az *-s*, hanem a ’valamihez való tartozás’ jelentésű *-i* hordozza, az *-s* ’ellátottság’ jelentése egyáltalán nem érvényesül. A morfémahatár eltolódása hátterében tehát nem funkcionális ok áll, hanem analogikus hatás. A kései ómagyar korban csupán egyetlen egy *-si* képzős származékszót tudunk adatolni: a *falusi*-t. A *falu* igen szoros kapcsolatban van a *város* szóval, amelynek *-i* képzős származéka erős analógiás hatást gyakorolhatott a *falu*-ból létrejött *-i* képzős derivátumra, amelynek korábbi formája bizonyára **falui* lehetett. Ugyanebbe az irányba hatottak az *-s* képzős helynevek (*Bükkös*, *Gyopáros*, *Tölgyes*) *-i*-vel továbbképzett formái, amelyekből szintén elvonódhatott a *-si* képző mint a ’valamihez való tartozás’ kifejezője (MNyTNY. II/1. 10–1). A *Tüttő* névre vonatkoztatva: a képzőelvonás tehát nemcsak a név végi *-i*-t érte, hanem az *-s* képzőt is, és ezáltal annyira eltávolodott *-i* képzős elődjétől, hogy névtáramban egyetlen egy személy sincs, akinek a nevét a különböző időszakokban (1748–50, 1757, 1771) e két alakváltozatban jegyezték volna le. Etimológiai összetartozásukat – az *Adász* ~ *Adászi*, *Buzsák* ~ *Buzsáki* stb. névpárokkel ellentétben – a mai névhasználó sem érzi, föltehetően már családneveink kialakulásának századaiban sem érezték, sőt maga a *Tüttös* hn. is korán elveszíthette etimológiai átlátszóságát.

ÖRDÖG FERENC

Pusztadaróc vezetéknevei*

Pusztadaróc (jelenleg: Dorolt) székhelyközség: Atya (Atea), Pete (Petea) és Szamosdara (Dara) tartozik hozzá. 1944-ben (Hnt.) területe 1435 kh. volt lakosainak száma 707. Reha Endre református lelkész szerint jelenlegi lakossága kb. 1200 lélek (2/3-a református, 1/3-a római, illetve görög katolikus). Él még a faluban kb. 300 cigány is, ők a Balázs, Balogh, Kóczé és Lakatos nevet viselik.

Nekem legelőször az tűnt fel, hogy a Pesty-féle anyagnak csupán a 12%-át ismerik. Ez annyit is jelent, hogy a lakosság folyamatosága valamikor megtört: el- és beköltözések történtek. Először az 1873-as kolerajárvány tizedelte meg a falut, a Nyr. 1874-ben kihalt családneveket is közöl. 1934-ben néhány román családot költöztettek ide, akik gyorsan beolvadtak, a temetőben mindössze három (Pavel, Chis, Mares) román nyelvű sírfeliratot találtam. Az 1970-es nagy árvíz után a falu

* A gyűjtés az FKFP 0890/97. sz. és az OTKA T 027 237. sz. pályázat keretében történt.

szinte elnéptelenedett, alig maradt az eredeti családokból néhány. Az újjáépítés után nagyobb részben Szamosdaráról, kisebb részben Atyáról és Petéről népesedett Daróc.

Műemlékei így nincsenek, a református templomot 1887-ben építették. Legfőbb értéke a református egyház tulajdonában lévő kis kehely a következő felirattal: „Ez pohárt, én Czizmadia Péter hattam testamentomban az daróczi ecclesia számára. A. D. 1648”.

Kétszer jártam Pusztadarócon. Először összegyűjtöttem a temetőben található fejfákról és sírkövekről a neveket (rövidítve: T.), továbbá az iskolai naplókban is (rövidítve: N.), hogy a mai névanyagot összevethessem a régiakkal. Régi egyházi anyakönyvei nincsenek, csupán 1971-től kezdődnek. Ezekből csak azokat írtam ki (rövidítve: A.), amelyek nem szerepelnek az iskolai naplókban. Így a jelenlegi névanyag teljesnek tekinthető. Ezeket kiegészítettem a Nyr. 1874. évi (289) adataival, illetve a Pesty-féle leírásban (P.) szereplő nevekkel. Második utam alkalmával ellenőriztem gyűjtésemet. Földrajzi nevekből csak az 1970 utániakat tudtam összegyűjteni.

Reha Endre tiszteletes úr szerint az ősi (vagy legalábbis régi) daróci családok a következők: Almási, Botos, Jenei, Nemes és Szabó. Az említett négy forrásból összesen 195 féle nevet tudtam lejegyezni, illetve elemezni. Néhány név nem szerepelt a névkönyvekben, ezeket magam próbáltam meg etimologizálni.

Az ellenőrző munkában segítségemre volt Faragó Gabriella és Papp Marianna magyar–ukrán szakos hallgató, ezúton is köszönöm fáradságukat.

I. A NÉVADÓ ŐS SZEMÉLYNEVÉRE VISSZAMENŐ CSALÁDNEVEK

1. Egyházi személynevek

Ambrus (T. – K. 37–8), *Angyal* (T., N. – K. 40–1: aligha lehet metaforikus név), *Antal* (T. – K. 41–2), *Balázs* (N. – K. 73–4), *Barabás* (T. – K. 87–88), *Fülöp* (T., K. 381–2), *Gál* (T., N. – K. 388–9). *Gergely* (T. – K. 407), *Jónás* (T. – 520–1), *Keresztes* (T., N. – K. 582–3: a pusztai helynévi eredet nem valószínű), *Kozma* (T., N. – K. 632–3), *Lázár* (T. – 668–9), *Lóránt* (T. – K. 680: világi személynév is lehet), *Marton* (N. – K. 713–4), *Mátyás* (T. – K. 718), *Pál* (N. – K. 812), *Péter* (T. – K. 847), *Sebestyén* (T. – K. 921–2), *Simon* (T. – K. 935–6), *Vincze* (T. – K. 1145), *Zsigmond* (T. – K. 1168–9).

Román: *Nikita* < Nichita (T. – DOR. 117), *Nyisztor* < Nistor (N. – DOR. 19), *Pavel* (T. – DOR. 130: a sírfelirat román nyelvű).

2. Egyházi személynevek rövidült, képzett alakjai

Bartha < Bartolom (T. – K. 99–100), *Fórizs* < Flórián (T. – K. 372–3), *Katócz* < Katalin (T., N. – K. 563. Katócs a.), *Mike* < Miklós (T. – K. 733), *Samu* < Sámuel (T., K. 909–10).

Német: *Lucz* < Lutz < Ludwig (N. – Br. II, 220), *Fokk* < Fock < Folko (T. – Br. I, 481).

Román: *Donuca* < Antonie (T. – DOR. 14), *Hosztán* < Costan < Constantin (A. – DOR. 34. – némi népetimológiával), *Krisztián* < Cristofor (T. – DOR. 37), *Neagu* < Neagomir (T. – DOR. 332: a keresztnév és a sírfelirat is magyar nyelvű), *Pintye* < Pinte < Panteleimon (T., N. – DOR. 126).

Szláv: *Jócsák* (T.) a szlovák Jo(náš) + -cák, *Lázin* a szlovák vagy ruszin *Laza* (< Lazar) + -in képző, *Mikita* (A.) a ruszin Mikulaj becézett formája.

3. Világi személynevek

Kegyé (N. — K. 568), *Koncz* (T. — K. 612–3), *Pótor* (T.) vö. 1213/550: *Potur* (ÁKSz. 283). A *pótor* 'poltura' kronológiai okoknál fogva nemigen játszott szerepet a névadásban.

4. Patronimikum képzős nevek

Belics (T.): Belimir, -slav nevek rövidülése + ic. *Sztankovics* (T.): Stanko (< Stanislav) becézett alak + -vic. A nevek gyakorisága alapján az előző inkább szerbhorvát, a második pedig szlovák.

II. A SZÁRMAZÁS HELYÉRE UTALÓ VEZETÉKNEVEK

1. Puszta helynév

Szikszo (T. – K. Abaúj, Heves), *Tarcza* (N. – Sáros m.), *Végh* (T. – K. 1131: 'faluvégi').

Román: *Ripa* < Rîpa 'szakadék, vízmosás'.

2. Melléknévképzős helynevek

Árva (Nyr. – K. 51: megyenéből), *Almási* (T. – K. 35: 26 megyében van Almás helységnev), *Bánóczi* (T. – K. 85: Zemplén m.), *Bányai* (N. – K. 85–6: 24 megyéből 43 helység mutatható ki, itt a legcélszerűbb a Szatmár megyei Nagybányára vagy Felsőbányára gondolni), *Bégányi* (Nyr. – kihalt név – K. 111: Bereg m.), *Bihari* (T. – K. 140: megye vagy a falu. Szatmár alföldi részén igen gyakori vezetéknév), *Bócsi* (T. – K. 145: Bihar m. vagy a Pest megyei Bócsa), *Borhidi* (T., N. – K. 168: Szatmár m.), *Csaholczi* (T., N. – K. 210: Szatmár m.), *Cséki* (T. – Cséke Bihar, Zemplén m.), *Csepei* (T. – K. 232–3: Ugocsa m.), *Csomai* (N. – K. 256: Bereg, Gömör, Ugocsa m.), *Debreczeni* (T.) ~ *Debreczeni* (N., az ejtésben: debreceni – K. 286–7: Belső-Szolnok, Bihar, Közép-Szolnok m.), *Dobrai* (T. – K. 305: 7 megyéből, de a Szatmári Dobra a legvalószínűbb), *Dohy* (T. – K. 306: Doha Kraszna m.), *Domahidi* (N. – K. 308: Domahida Szatmár m.), *Ecsedi* (Nyr. – kihalt név – K. 321: Szatmár m.), *Egressy* (Nyr. – K. 323: 8 megyében van Egres helység, a legvalószínűbb Belső-Szolnok, Ugocsa, Zemplén m.), *Egri* (T., N. – K. 323–4: Eger Heves m. vagy Egri Szatmár m.), *Erdei* (N. – K. 330: 'erdélyi'), *Gyulai* (T. – K.

441: a 6 megyéből leginkább Ugocsa jöhet számításba vagy a Szabolcs megyei Gyulaj), *Harsányi* (T., N. – K. 459: Baranya, Bihar, Borsod m.), *Huszt* (A. – K. 486: Ugocsa m.), *Ilonczai* (N. – K. 493: Bereg m.), *Jenei* (T. – K. 517: 8 megyében van Jenő nevű helység, legvalószínűbb Bihar és Doboka megye, esetleg: Jene Gömör m.), *Kanizsay* (Nyr., P., T. – K. 542: Bács, Torontál, Zala m.), *Kereszti* (T., N. – K. 583: Ung m.), *Kócsi* (T. – K. 605: Közép-Szolnok, Szatmár m.), *Koncai* (T. – Alsó-Fehér m.), *Kövári* (T., N. – K. 644–5: Abaúj m., illetve Kővár vidéke), *Mezei* (N. – K. 729–30: 'a falutól távolabb lakó'), *Nyíri* (T. – K. 778: 'nyírségi', esetleg Nyíri Abaúj m.), *Óry* (T. – K. 803–4: Szabolcs, Ung m.), *Pesti* (T., N. – K. 845: Pest, Bács m.), *Póti* (T. – K. 872: Bodrog m.), *Selyebi* (T. – K. 923: Abaúj m.), *Seneci* (T. – Arad m.), *Sinai* (T., N.: a helynévi eredetet csak valószínűsíteni lehet. Bihar megyében volt ilyen nevű család. Vö. Sinay (Kempelen Béla: Magyar nemes családok. Budapest., 1911–32. IX, 373–4), *Somi* (T. – K. 942: Bereg, Sáros m.), *Szécsi* (T. – K. 978: Gömör, Nyitra, Zemplén m.), *Szegedi* (T. – K. 979–80: Borsod, Csongrád, Torontál m.), *Szigeti* (T. – K. 1007: 10 megyéből legvalószínűbb Közép-Szolnok, Máramaros, Zemplén m.), *Szilágyi* (T. – K. 1010: 'szilágy-sági'), *Tankóczi* (nyr., T.: feltehetően a Zemplén megyei Sztankóc nevű helységről van szó), *Turóczi* (T. – K. 1094–5: megyenév), *Tyukodi* (Nyr., T. – K. 1098: Szatmár m.), *Ujhelyi ~ Ulyheji* (T. – K. 1102: Ugocsa, Zemplén m.), *Várad* (N. – K. 1118: 5 megyéből: legvalószínűbb Bihar m.), *Veszprémi* (T. – K. 1140 – város-, illetve megye), *Viski*, romános helyesírással *Vischi* (T., N. – K. 1147–8: Máramaros megye).

Német: *Blaner* < Blan + -er (T. – Br. I, 151), *Umhauser* (T.): a német névkönyvekben nem akadtam nyomára, így feltételezhetően az erdélyi Szászföld egyik helyneve lehet az alaptag.

Román: *Kimpán* < Cîmpean(u) (T. – DOR. 242: 'mezei'), *Marozsán* < morosan (T.: 'máramarosi'), *Moldován* < moldovan (N: DOR. 326: 'moldvai'), *Muresán* < muresan (T. – DOR. 329: 'Maros menti, Maros völgyi'), *Rakován* (T.: 'a Szatmár megyei Rákosterebesről – románul: Racovárol – való').

Szlovák: *Batfaszki* (T.): Bátfa (Ung. m. + -ský, 'bátfai').

2. Népnevek

E csoportot gyakran külön kategóriának veszik a kutatók. Az igaz, hogy első-sorban az etnikumra utalt, de jelentheti azt is, hogy a névvisező a közelükben lakott, vagy valamilyen kapcsolatban állt velük, így mindenképpen a származás helyéről lehet szó. *Horvát* (T. – K. 80–1), *Németh* (T. – K. 769–70), *Oláh* (T. – K. 783), *Orosz* (T. – K. 792–3), *Szász* (T. – K. 974), *Székely* (T., N. – K. 982–3), *Tóth* (T. – K. 1080–2).

III. FOGLALKOZÁSRA, TISZTSÉGRE UTALÓ VEZETÉKNEVEK

1. A foglalkozás, a tisztség megnevezése

Abroncsos (T.): 'abroncskészítő', *Asztalos* (Nyr. – K. 53), *Béres* (T. – K. 129), *Bornyász* (T.): 'borjúpásztor', *Botos* (T., N. – K. 179–80., de méltóságnév is le-

het), *Csatlós* (T. – K. 221–2: 'fegyverhordozó, kísérő'), *Csikós* (T., N. – K. 246), *Deák* (T., N. – K. 285–6: 'írnok, tanult ember, egyházi, kántortanító'), *Dobos* (T. – K. 304: 'dobot kezelő személy, dobkészítő, kisbíró'), *Erdős* (T. – K. 333: 'erdőkerülő, erdőt birtokló'), *Fazekas* (T., N. – K. 348–50), *Hajdu* (Nyr., P., T. – K. 447–8: 'marhapásztor, gyalogos katona'), *Herceg* (T. – K. 469), *Juhász* (T., N. – K. 523–4), *Kádár* (T. – K. 527–8), *Karabinos* (T.): 'karabélykészítő, -javító' (vö. TESz. II, 370), esetleg 'karabélyos katona'). *Kerekes* (T., N. – K. 579–60), *Király* (T. – K. 593–4), *Kocsis* (T. – K. 605–6), *Kovács* (T. – K. 629–30), *Kupás* (T. – K. 652: 'faesztergályos, faedénykészítő'), *Lakatos* (N. – K. 622–3), *Mester* (T., N. – K. 726: 'előljáró, mesterember'), *Molnár* (T., N. – K. 745–6), *Pálinkás* (T., N. – K. 816: 'pálinkafőző', esetleg: 'pálinkakedvelő'), *Pap(p)* (Nyr., P., T. – 821–2), *Sajtós* (T.): 'prést, csavart készítő, illetve ezekkel dolgozó személy' (vö. TESz. III, 475. sajtó a.), *Soltész* (T. – K. 941: 'telepes községek előljárója, szabados, jobbágyi kötelezettségektől mentesített személy'), *Szabó* (T., N. – K. 955–6), *Szűcs* (T. – K. 1031–2), *Takács* (T. – K. 1037), *Varga* (T. – K. 1120–2).

Német: *Koch* (T. – Br. II, 79: 'szakács').

Ruszin: *Zolcsák* (T.): zola 'hamuból készült lúg' + -csák, azaz 'hamulúg-készítő'.

2. A mesterségre metonimiával utaló családnevek

Kóczé (T., N.): 'hajlított pengéjű kés, amelyet a kertészek, szíjgyártók stb. használnak: nádvágó eszköz' (vö. TESz. II, 296. Kacor¹ a.).

Német: *Hark* (T. – Br. I, 652: 'gereblye').

Román: *Burcă* (N. – DOR. 223: 'guba, szűr').

Szláv: *Klánica* (T.): vö. szerb-horvát 'vágóhíd', szlovák 'rakonca', *Odolyák* (T.): szerb-horvát *odojak* 'szopós, fiatal állat'.

IV. EGYÉNI TULAJDONSÁGOT JELÖLŐ VEZETÉKNEVEK

Utalhatnak mind belső, mind külső tulajdonságokra. Több esetben azonban pontosan nem tudjuk, hogy melyikre, melyik részletre, pl. Nagy. Különösen vonatkozik ez a metaforikus nevekre, pl. Virág.

Apjok (N. – K. 45: 'após'. Én inkább szavajárási névnek tartom). *Bokros* (Nyr. – K. 157: 'bátortalan, félénk'), *Csillag* (T. – K. 246: metaforikus név), *Fehér* (N. – K. 350–2), *Fekete* (Nyr., T. – K. 354–6), *Fodor* (N. – K. 386–7: 'göndör', bár szóba jöhet a ruszin Fedor magyarítása is), *Kis(s)* (N. – K: 594–5), *Chis* (T.): az előző név román helyesírással, a sírfelirat román nyelvű. *Medve* (T. – K. 721: metaforikus név), *Nagy* (Nyr., T. – K. 756–8), *Ördög* (T. – K. 802–3: metaforikus név), *Szeles* (T., N. – K. 988: 'meggondolatlan'), *Tar* (T., N. – K: 1046: 'kopasz'), *Vakarcs* (T. – K. 1115: 'utolsó gyermek'), *Veres* (T. – K. 1136–8), *Virág* (N. – K. 1146: metaforikus név).

Román: *Buja* (N. – K. 192: 'kéjelgő'. Ezt a nevet én romának tartom. DOR. 221: buia 'nyers, durva, heves'), *Fintas* (T. – DOR. 274: 'görbe', az alapszó a ma-

gyarból való), *Mares* (T. – DOR. 316: 'nagy', a sírfelirat román nyelvű), *Mandrucz* (N.) ~ *Míndrut* (T. – DOR. 324: kétségtelenül ez az eredeti: 'büszke, kevély', a névviselő keresztnéve azonban Zsolt, és a felirat is magyar nyelvű), *Ples* < *pleš* T. – DOR. 349: 'kopasz'.

Szláv: *Zimán* (T.): egyaránt jöhet a szlovákból és a szerb-horvátból. Jelentése: 'téli születésű'.

V. EGYÉB CSALÁDNEVEK

1. A névadásnak több indítéka is lehetséges

Bakó (T. – K. 68: lehet világi személynév, illetve foglalkozásnév: 'mészáros'), *Balogh* (T., N. – K. 79–80: 'balkezes', 'rossz, gonosz', illetve világi személynév), *Becs* (T. – K. 108: világi személynév, én inkább puszta helynévre gyanakodnék, vö. Tisza- és Szamosbecs), *Bikács* (T.): a) puszta helynév (Bihar, Tolna), b) világi személynév (vö. FNSZ. I, 214), c) 'makacs, csökönyös' (ÚMTSz. I, 479), *Boros* (Nyr., T. – K. 174–5: 'iszákos', 'bortermelő, -áros'), *Cseke* (N. – K. 227: régi világi személynév, de puszta helynév is lehet, vö. Szatmárcseke), *Farkas* (T. – K. 346–7: régi magyar világi és egyházi személynév, illetve metaforikus név), *Kupári* (T.): 'sovány' (ÚMTSz. III, 471), a *kupárkodik* 'torkosodik' *markász* 'markolász, fogdos', s talán a *Markes* cseh név is lehet alap.

Román: *Krisán* (T.): a) *crișan* 'szerencsés', b) *crișean* 'Körös menti, Körös vidéki', c) a DOR. (36) a *Crisogon* névből vezeti le.

Szlovák: *Milák* (T.) vagy a *mil-* 'kedves' melléknév vagy a *Mil*-l el kezdődő, illetve a *-mil*-l végződő személynévek *-ák* képzős alakja, *Parács* (N.): vagy a *Práč* 'mosó', vagy a *práč* 'kötekedő, verekedő' szó magyaros alakja.

2. Elírásból keletkezett név

Koti ~ *Kati* (N.): először a Kóczé nevet átírták románra: *Koți*, majd újra magyar helyesírással írták le.

3. A névadás indítéka nem világos, bizonytalan

Ketri (A.): talán a *kutri* 'putri' szó alakváltozata (ÚMTSz. III, 658), *Ponczók* (T., N.): feltehetően összefüggésben van a *boncos* 'gubancos, kócos' szóval (vö. TESz. I, 338).

Román: *Dajnic* (T. – DOR. 256: Dainiș, ez pedig a *daina* ~ *doina* 'román népdal' képzett alakja, *Govor* (N. – DOR. 251: a *covur* 'letelepedik' igével azonos).

4. Megfejtetlen

Cseneki (Nyr., 1874-ben már kihalt név).

5. Kettős vezetéknevek

Berenczei-Kovács (T.), Hetei-Kanizsai (T.), Lázári-Nagy (T.). Az előtagok nem predikátumok, így inkább ragadványnévként tekinthetők, s ez vált hivatalossá. Berence Kővár vidéki, Hete és Lázári Szatmár megyei helység.

Rövidítések

Br.: Brechenmacher, Karlmann: *Etymologisches Wörterbuch der deutschen Familiennamen I–II.* (Limburg a. d. Lahn, 1957–1963)

DOR.: Constantinescu, N. A.: *Dictionar onomastic romînesc* (Bucuresti, 1963)

K.: Kázmér Miklós: *Régi magyar családnevek szótára XIV–XVII. század* (Budapest, 1993)

MIZSER LAJOS

A felsőszölnöki szlovén plébánia keresztneveiről 1750–1800

Adataimat a jelzett ötven év vizsgálatakor a felsőszölnöki (Gornji Senik) plébánia római katolikus anyakönyveiből gyűjtöttem.¹ Tudomásunk van róla, hogy a faluban korábban (1540) evangélikus gyülekezet volt.² A sematizmus szerint 1690 körül a falu lakossága rekatolizált, 1698-ban pedig elkészült a Keresztelő Szent Jánosnak felszentelt templom is. Felsőszölnök a 13–16. század között betelepült szlovén falvak egyházi központja lett, hat filiát mondhatott magáénak, ezáltal Vas megyében a nagyobb plébániák közé számított. A községeknek két különböző birtokosuk volt: egyik részük a szentgotthárdi (Monošter) apátsághoz, a másikuk a Batthyány család dobrai (Neuhaus Ausztriában) birtokához tartozott. A szlovén nyelvet kutatók közt elfogadott nézet, hogy a két egység népessége még ma is ennek okán két különböző alnyelvjárásban beszél.³ Trianon után a mai Szlovéniához került Türke és Martinya, amelyeket 1889-ben összevontak Magasfok (ma Trdkova) név alatt; Markóc (Marokrét; ma Markovci), valamint Csöpinč (Kerkafő; ma Čepinci). A 18. századi plébánia területéből kiszakadt Ritkaróc (Ritkaháza; Ritkarovci) és Vérica (Permise)⁴, mikor 1786-ban megalakult az apátistvánfalvi plébánia (Števanovci)⁵. E két utóbbi községet többször egyesítették, 1951-től a hivatalos neve Kétyölgy. A matrikulák szerint Felsőszölnökön keresztelték mind a hét falu újszülötteit, ide temetkezett közülük öt, ugyanis Vérica és Ritkaróc halottait már korábban is Apátistvánfalván helyezték örök nyugalomra. Magasfokon is csak 1875-ben alapítottak temetőt (anyakönyvi bejegyzés). A falvak lakossága nem volt homogén: nyelvi szempontból zömmel szlovénok lakták, de a családok közt volt magyar és német is; vallásukat tekintve a többség római katolikus, de éltek Felsőszölnökön evangélikusok is, nevük után mindig ott áll a luth. rövidítés.